

30 DAGE

I BØN

FOR DEN MUSLIMSKE VERDEN

18. FEBRUAR – 20. MARTS

2026

*‘For vi er GUDS
MEDARBEJDERE’*

~ 1 KOR 3,9a

norea
Medie
Mission

Mission
AFRIKA

Dansk
Europamission

Kasakhstan
Syrien
Iran
Tyrkiet
Libanon
Irak
Khatun
Mission

“

Og det beder jeg om, at jeres kærlighed stadig må vokse og blive rig på indsigt og dømmekraft, så at I kan skønne, hvad der er væsentligt, og være renfærdige og uden anstød på Kristi dag, fyldt af retfærdigheds frugt, som skyldes Jesus Kristus, Gud til pris og ære.

– Filipperbrevet 1,9-11

Velkommen til **30 DAGE I BØN** for den **MUSLIMSKE VERDEN** 2026.

‘for vi er **GUDS MEDARBEJDERE**’ 1 Kor 3,9a

I mere end tredive år har *30 dage i bøn for den muslimske verden* arbejdet for at oplyse, udruste og opfordre kristne verden over til trofast i kærlighed at bede for muslimske folkeslag; bede Gud om at hjælpe og åbenbare sig for dem. Og Gud har hørt vores bønner. Bedehæftet fokuserer i år på de muslimske folkeslag, hvor der i dag findes brændende kristne, som deler evangeliet med deres egne eller omkringboende muslimske folkegrupper. Nogle har forladt deres job for at kunne evangelisere på fuld tid. Andre bliver i deres job eller i hjemmet, hvor de er trofaste vidner. Når de holder sig til Kristus og forkynder hans navn, lider mange under forfølgelse. Vi kan kun glæde os over, at det ikke kun er fremmede fra fjertliggende lande, der bringer det gode budskab til muslimer; det er kristne med muslimsk baggrund, som nu selv er nøglen til forandring i deres hjemland. De er Guds medarbejdere, og vi arbejder sammen med dem gennem vores bøn.

Vi ved, du vil bede for dem som individer, men vi ønsker at deres historier må inspirere dig til at råbe til Gud for deres familier, byer og folkegrupper. Vi glæder os over at der findes efterfølgere af Jesus Kristus på alle de steder, vi vil bede for i år. Det viser ikke blot, at bøn bærer frugt, men vidner om trofastheden hos Gud, der hører og besvarer bøn.

~ Redaktionen for • 30 dage i bøn for den muslimske verden

De 30 dage i dette bedehæfte svarer til ramadanmåneden, hvor muslimer, uanset hvor i verden, de befinder sig, tager del i en måneds faste. For kristne er det at bede under ramadanen en hjælp til at identificere sig med muslimerne. Under ramadanen søger mange muslimer et møde med Gud og ønsker at opnå en bedre forståelse af hans veje. Det er den perfekte tid til at tale med muslimske venner om, hvad Gud lærer dig, og til at tale med andre kristne om, hvad du lærer, når du beder.

**Alle navne i artiklerne er ændret af
sikkerhedsmæssige hensyn.**

I år ønsker adskillige internationale, kristne ledere med muslimsk baggrund at udtrykke deres dybfølte tak for dine bønner.

De nævnte lande er vedkommendes hjemland.

“Vi har altid vidst at bøn er meget vigtig. [...] I vores arbejde begynder vi dagen i bøn; vi beder for forskellige lande, og hver onsdag har vi altid haft en dag med bøn og faste. Så vigtig er bøn for at nå muslimer. Det kan ikke gøres med visdom eller noget andet; det kræver Helligåndens kraft, og du må bede Faderen om at give dig den. Vi etablerede den globale bededag for kristne med muslimsk baggrund, netop fordi bønnen er så vigtig for at styrke de kristne. Tak til alle, der benytter dette behæfte.”

Harun Ibrahim, leder af Al-Hayat Ministries – Israel

“Jeg mødte Jesus for mere end 30 år siden, da min fætter, som var ‘syg til døden’, blev helbredt på hospitalet ved hjælp af to koptiske kristnes forbøn. Jeg blev rørt af deres enkle ord og den kraft, der lå bag dem. Samtidig gik det op for mig, at de troede på en Gud, som kunne gøre ting, jeg aldrig havde set før. Bøn er et mægtigt våben, og jeg er overbevist om, at jeg lærte Jesus at kende takket være mennesker, der bad for den arabiske verden. Det, at jeg blev kristen, medførte store forandringer i mit liv. Min familie vendte mig ryggen, og jeg mistede min status i samfundet såvel som mit tilhørssted. I en periode sad jeg i fængsel. Til sidst måtte jeg forlade mit hjemland.

Min historie er den samme som mange andres, der kommer fra en muslimsk baggrund. Bed for, at de må finde deres identitet i Kristus og deres tilhørssted i Guds familie. Tak fordi du lægger dig på sinde at bede for, at muslimer må finde Jesus Kristus.”

Biskop Dr. Yassir Eric – Sudan

“Jeg vil gerne takke dig for dit engagement i at bede for os ved frontlinjerne. Din forbøn og støtte er en vigtig del af vores arbejde i felten.

Bed for fornyet styrke og fornyet kraft fra Helligånden, når vi skal forkynde Kristi forløsende evangelium. Bed for de troende kristne kvinder fra muslimsk baggrund i Mellemøsten, som står fast i troen og vidner for deres familie og lokalsamfund. Nogle går foran og deler trofast evangeliet på alle de måder, de kan. Igen, tak for dit engagement.”

Amani Mostafa, tv-vært på The Muslim Woman – Egypten

“Som disciple af Kristus, der skaber nye disciple, tror vi fulanier, at jeres forbøn gør en forskel. Den nedbryder åndelige fæstningsværker, bringer helbredelse til knuste samfund, og lukker døre op for evangeliet på selv de vanskeligste steder. Ligesom du beder for muslimer generelt, kalder vi kristne, kirker og bedenetværk til at forenes i stadig forbøn – 24 timer i døgnet, syv dage om ugen – indtil hver eneste fulani hører det gode budskab og erfarer Jesu kærlighed.

Lad os stå sammen i tro og bøn for en stor høst blandt muslimer – for frihed, enhed, kærlighed og fred på tværs af nationerne.”

Pastor Boureima Diallo, FULNET – Burkina Faso

HVORDAN SKAL VI **BEDE**?

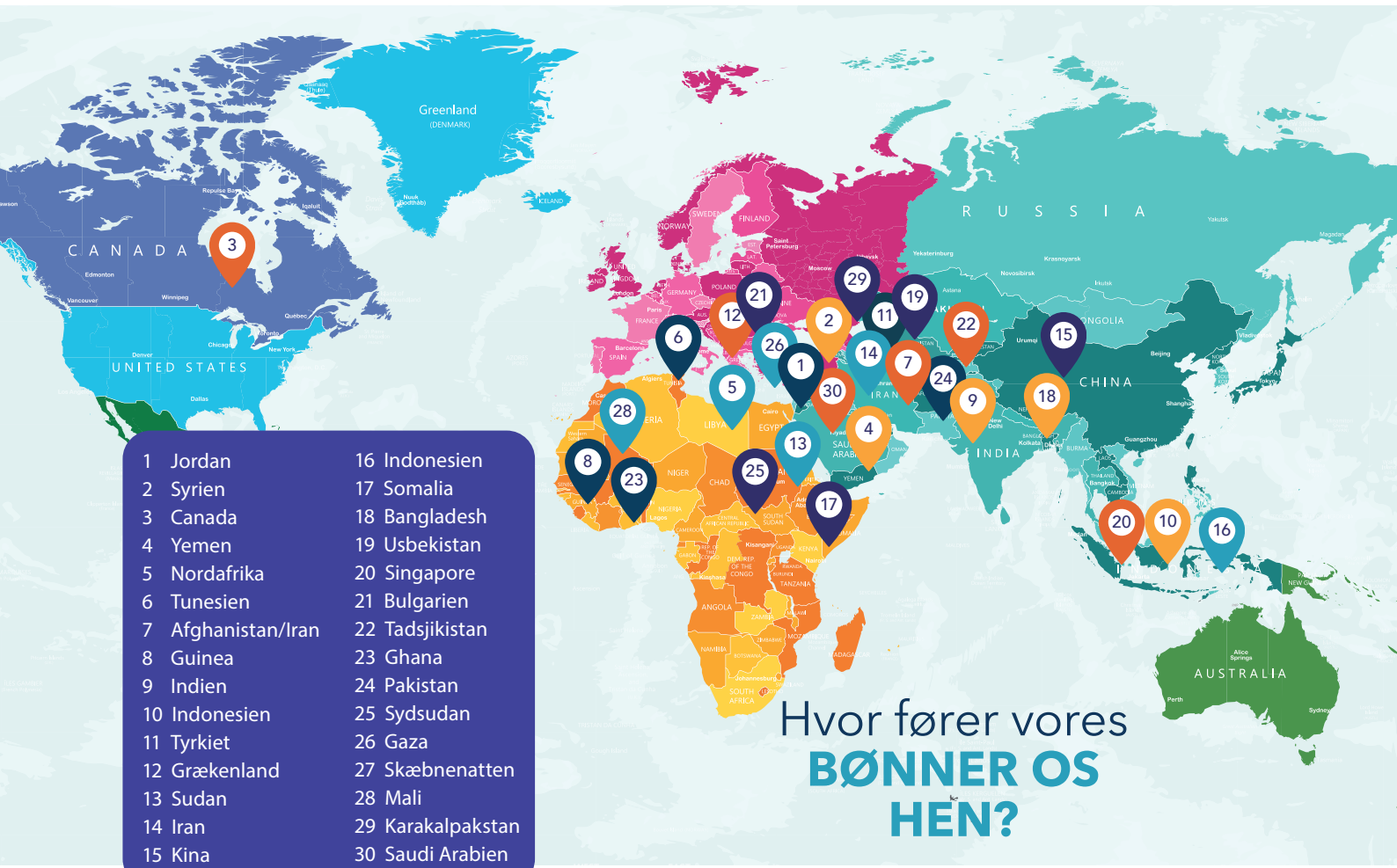
30 dage i bøn er forpligtet på at opmuntre til bøn for muslimer som en kærlig handling. Vi tror på, at Jesus er verdens Frelser og den eneste vej til forsoning med Gud (Joh 14,6; ApG 4,12; 2 Kor 5,18-19). Vi tror også på, at hvert eneste menneske er skabt i Guds billede (1 Mos 1,26-28) og dermed har uvurderlig værdi og værdighed.

Vi tror på, at Gud elsker muslimer, sådan som han elsker alle mennesker (Joh 3,16), og ikke ønsker at nogen går fortabt (1 Tim 2,4; 2 Pet 3,9). Som Kristi efterfølgere tager vi Jesu befaling om at "elske Gud og elske din næste" (Mat 22,37-39) meget alvorligt. Mange muslimer nedstammer fra Ishmaels slægt; derfor er de 'fætre og kusiner' til Abrahams børn. Som vi også ville gøre for vores jordiske fætre og kusiner, kan vi vise dem kærlighed ved at bede Gud velsigne dem, deres familier og deres samfund.

Vores forbøn for muslimer må være motiveret af kærlighed. Vores forbillede er Jesus, der, mens vi endnu var syndere, elskede os og døde for os (Rom 5,8). Mange vers i Bibelen formaner os til at efterfølge Jesu eksempel på ydmyg, ren og selvopofrende kærlighed til alle mennesker (Fil 2,1-11). Det hører med til betydningen af at "tage sit kors op og følge ham" (Mat 16,24). Vi er ikke kaldet til at dømmе, frygte, hade eller i det hele taget forholde os til muslimer på en måde, der står Guds rige imod. Vi skal ganske enkelt elske (1 Kor 13), praktisere Åndens frugter (Gal 5,22-23), bede for muslimer og stole på at Gud, ved sin Helligånd, selv må drage dem til sig i Kristus Jesus (Joh 6,44; 12,32; 16,8).

Da 30 dage i bøn begyndte for mere end 30 år siden var der ingen troende kristne iblandt mange af de folkeslag, som vi dengang bad for. Men – dels på grund af vores bønner – er der i dag kristne og en form for kirke i hver eneste af de folkegrupper, der er med i dette bedehæfte for 2026. Gud gør mere end vi kan bede om eller tænke på (Ef 3,20)! Må din bøn udspringe af Kristi kærlighed og Helligåndens inspiration, når du tager del i dette års 30 dage i bøn for den muslimske verden.

Mange tak!

Hvor fører vores BØNNER OS HEN?

JORDAN

Søger I mig, skal I finde mig. Når I søger mig af hele jeres hjerte, er jeg at finde.

~ Jer 29,13-14a

Forslag til BØN

- *Bed Gud om at så en åndelig hunger og længsel efter sandheden blandt jordanerne.*
- *Bed om, at jordanerne må gennemskue materialismens tomhed og i stedet søge efter sandheden.*
- *Bed om beskyttelse for Roa og andre kristne, når de fortæller andre om Jesus.*

Roa var som lærer overbevist om, at hun vidste alt om kristne: De tilbyder tre guder, deres bog er blevet ændret, og deres livsførelse er amoralsk. Men hun søgte efter svar på sin egen indre tomhed. En dag, mens hun var ude at køre, følte hun en tilskyndelse til at "læse Injil [Det Nye Testamente]"! Roa bad en nonne, som hun studerede sammen med, om et eksemplar, og da Roa gik i gang med at læse Matthæusevangeliet, gjorde Jesus indtryk på hende. Hun begyndte at lede efter ham i Koranen – og genkendte ham dér som Gud: "Jesus beskrives som Guds Ord, og han skaber ting. Det kan kun Gud gøre!"

Efter cirka et års selvstudie og online samtaler bad Roa til Jesus for første gang: "Jeg mærkede en ufattelig fred og glæde; jeg følte mig som et helt nyt menneske." Hun ønskede straks at vise sin familie og sine venner ud fra Koranen, hvad hun havde indset. Men de tog det som kritik af islam, og ville sikre sig, at ingen fik noget at vide om Roas tanker. De var også overbevist om, at hun fra da af ville føre et amoralsk liv og tage stoffer. Ikke desto mindre elsker og ærer Roa de mere end tyve medlemmer af sin nærmeste familie og deler sin tro med dem. Hun kæmper imod fordommene om de "amoralske" kristne og bærer fortsat hijab. Roa lægger vægt på, at hun ikke har mistet Gud, men at hun har fundet Jesus. Og fordi hun har hjerte for sit folk, jordanerne, introducerer hun Jesus for dem på flere forskellige måder.

KURDERNE I AFRIN

Som mange andre kurdere fra Afrin, en by i det nordlige Syrien, flygtede Paul fra krigen og blev flygtning i et naboland. Hans liv var defineret af stolthed, svigt og vold. Én efter én kom kvinderne i hans familie til tro på Jesus, men på trods af deres forbøn og af at han oplevede uforklarlige mirakler, forblev hans hjerte hårdt. Det var først da han en nat i et syn selv blev stillet overfor Jesu frygtindgydende kraft og inderlige kærlighed, at han angrede. Han blev frelst og uigenkaldeligt forandret, så Gud kunne bruge ham blandt hans folk. Før gik han med knive, men nu har Paul lydbibler med, hvor han end går og står, for han insisterer på at hverken hans egen eller nogen andre kurderes analfabetisme skal være en forhindring i at høre Guds ord.

For at nå dele af sit folk i andre dele af verden driver Paul populære afrini-kurdiske kontoer på sociale medier, hvor han deler evangeliet gennem videoer, historier om Kristus og andre skriftsteder, som taler til menneskers hjerter. Hans familie er vært for en husmenighed og forsøger at opmuntre andre kristne afrinier som for eksempel Raban – en ung og ensom discipel af Jesus, som bor omkring halvanden times kørsel væk.

En dag fik Paul en besked fra en mand ved navn Barzan, der havde fundet hans Facebook-side:

“Jeg er blevet skuffet af islam og har spørgsmål til Bibelen. Kender du nogle kristne, som kan komme og besøge mig?” Paul svarede ivrigt, “Hvor bor du?” Af alle de steder i verden, hvor der bor afrini-kurdere, boede Barzan blot et par blokke fra Raban! Paul tog Raban med derhen, og selvsamme dag ledte Raban Barzan til tro. Tre år senere følger mange familier i Raban og Barzans nabolag også Kristus, og sammen har de deres egen husmenighed. De vidner om Jesus for deres slægtninge i Europa mod vest og i deres hjemland mod øst, hvor dusinvis i olivenlundene længes efter kristen oplæring.

Forslag til BØN

- *Bed om, at lydbibler må blive tilgængelige på afrini-kurdernes egen dialekt.*
- *Bed om, at Afrins infrastruktur må blive udbedret; mange kristne er ivrige efter at vende tilbage og se de kirker, der er opstået iblandt de 366 omkringliggende landsbyer.*
- *Bed Gud om hurtigt at modne troen hos dem, der allerede er blevet kristne, så de kan være hyrder for de skarer, der nu kommer til tro.*

Tidligere gik han med knive, men nu går Paul med lydbibler.

MUSLIMER i CANADA

Nadine blev født ind i en troende muslimsk familie i Canada. Hendes forældre var begge veluddannede og på overfladen sørgede de godt for deres to døtre. Men nedenunder var deres hjem fuldt af frygt og vold.

Nadine søgte trøst i islam og gjorde ikke bare, hvad der blev krævet af hende, men udførte også ekstra fromhedshandlinger. På sit sidste år i high school rejste hun til Irak for at deltage i en pilgrimsfærd, hvor hun sammen med flere end 15 millioner andre mennesker vandrede 80 kilometer for at ihukomme profeten Muhammeds barnebarns martyrium.

Tiltagende vold i hjemmet fik Nadine til at løbe hjemmefra, da hun var 18. I sin fortvivelse forlod hun den islam, som ikke havde givet hende nogen trøst, selv om hun stadig var overbevist om, at den var sand. Da en ven inviterede hende med i kirke, gjorde oplevelsen hende forvirret og vred. Hun spekulerede på, om hele hendes liv havde været en løgn. Covid og den efterfølgende nedlukning betød at Nadine fik tid til at læse om tingene, og hun blev især slået af Nabeel Qureshis bog, 'No God But One'. Hun kontaktede en online evangelist, som mødtes med hende og påpegede, at hun allerede havde forladt sin familie og sine muslimske venner – hvem var tilbage, som kunne forlade hende? En aften, hvor hun var ude at løbe en tur, faldt hun på knæ og bekendte Jesus som sin Herre og Frelser.

Ved sin dåb sagde hun: "Jeg gik fra at være Guds slave til at være Guds barn! Jeg har fundet så megen glæde, at jeg ønsker at dele den med hele verden!"

Nadine proklamerer aktivt Jesus på sociale medier og beder for at hun må nå andre muslimer, som nu udgør næsten 5 procent af Canadas befolkning.

Forslag til
BØN

Find ud af mere om, hvordan du kan bede for og række ud til muslimer i Canada på lovingmuslimstogether.outreach.ca

- *Bed om, at canadiske kirker må række ud med forbøn og kærlighed til muslimer i deres nabolag.*
- *Bed om, at kristne mennesker vil åbne deres hjem og udvise gæstfrihed mod deres muslimske naboer.*
- *Bed Gud om at drage familie og venner af tidligere muslimer til sig.*

YEMENITISKE KVINDER

Den, der sidder i
den Højestes skjul,
har sin bolig i den
Almægtiges skygge.

~ Sl 91,1

en støvfyldt storby i Yemen levede Samira under sine svigerforældres vagtsomme blik et liv formet af lydighed: Mod sin tro, mod sin mand og mod frygten. Men da hendes mand tog af sted til militsen for at kæmpe i den hærgende borgerkrig, så hun et glimt af håb. Det var hendes telefon. Når hendes børn lå puttet ind til hende og sov, vendte hun igen og igen tilbage til de hjemmesider, hun havde fundet, som rummede sådan nogle smukke ord på hendes eget sprog. Med tiden fandt hun ud af, at de var fra Bibelen. Ordene fordømte ikke – de gav trøst. "Kom til mig, alle I, som slider jer trætte."

Samira fandt en måde, hun kunne stille spørgsmål på, og hun blev mere og mere sikker på, at Jesus virkelig var vejen, sandheden og livet. Hun siger: "Hvad Jesus Kristus gjorde, er der ingen andre, der kan gøre. Han oprejste de døde, helbredte de syge og tilgav syndere. Det er, fordi han er Gud, åbenbaret i kød og blod. Derfor fulgte jeg ham, for der er ingen frelse uden Jesus Kristus. Al ære til ham!"

Hendes telefon blev et sted, hvor hun havde fællesskab med andre kristne, efterhånden som hun hørte om andre i byen, der også fulgte Jesus. I starten var det bare beskeder – delte bibelvers og bønner. Senere fandt de kristne en måde at mødes med hinanden på, men aldrig det samme sted og heller ikke på den samme dag. Samira er bekymret. Hun ved, at hendes svigerforældre fornemmer en forandring hos hende, og at de er mistænksomme. Når de følger efter hende, ændrer hun retning og går hen til sine forældres hus, hvor hun stille vidner for sin bror.

Forslag til BØN

- *Bed om, at Gud må gribe ind i den forfærdelige humanitære krise, som Yemen er kommet i.*
- *Bed for beskyttelse for de meget få yemenitiske kristne.*
- *Bed om, at Guds ord må nå yemenitiske kvinder, som har meget begrænset adgang til evangeliet.*

AMAZIGHERNE I NORDAFRIKA

Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene.

~ Matt 5,16

Forslag til BØN

- *Bed for, at Badida og hendes familie må mærke Herrens omsorg og trøst, når de tjener ham.*
- *Bed om, at evangeliserende materiale må blive tilgængeligt på de forskellige tamazight-dialekter, især lydmateriale.*
- *Bed Gud om at skaffe resurser, så radioudsendelser kan nå amazigherne i bjergene, hvor der ikke er noget mobilsignal.*

Amazigherne er de oprindelige folkeslag i Nordafrika, som har boet i landet i årtusinder før den arabiske migration, der bragte islam til regionen midt i det syvende århundrede. Sandsynligvis var Skt. Augustin af Hippo amazigh. På deres sprog, tamazight, betyder amazigh (eller imazighen i flertal) 'det frie folk'. I Vesten kaldes de ofte 'berbere', men dette navn har en negativ medbetydning og bruges ikke af amazigherne selv.

Amazigherne oplever ligesom mange andre oprindelige folkeslag rundt om i verden racisme og nedværdigelse. De lever på kanten af et samfund, der hovedsageligt er arabisk. De har lysere hud og klæder sig mere farverigt end flertallet.

Badida har oplevet denne nedværdigelse. Hun og hendes mand elsker Jesus og ønsker at fortælle andre om ham. Men i stedet for at blive i deres samfund af amazigher, bor og lever de blandt arabere, som tager de islamiske regler meget mere alvorligt. Det resulterer i, at deres børn bliver mobbet i skolen. Når Badida er ude at gå en tur, råber fremmede mennesker fornærmelser efter hende.

Men Badida lader sig ikke skræmme; hun behandler dem, der ser ned på hende, med kærlighed og medfølelse. Hun går hen til folk og fortæller dem om Jesus. Mange af dem er efterfølgende blevet hendes venner.

Badida afholder kurser, hvorigennem mennesker kan bearbejde deres traumer. Hun supplerer kurserne med åndelig omsorg. Hun er rollemodel, både for arabere og for andre kristne amazigher. De forbløffes konstant over hendes mod og åbenhed.

TUNESIEN

For mere end 1800 år siden blev to unge kvinder fra oldtidens Karthago (nutidens Tunesien i Nordafrika) kastet for de vilde dyr i et romersk amfiteater på grund af deres håb i Kristus og modvilje mod at fornægte ham. Perpetua og Felicitas var modige kvinder, som proklamerede deres kristne tro, selv om de hver især måtte sige farvel til deres små børn. Deres og andre nordafrikaneres martyrdød ledte Tertullian til at skrive: "Martyrernes blod er kirkens udsæd." Trods adskillige århundreders fravær af et kristent vidnesbyrd efter den islamiske invasion i det syvende århundrede eksisterer den samme hellige sæd stadig i vores kristne brødre og søstre i Tunesien i dag.

Da Imen var ung, drømte hun engang, at en pige gav hende en halskæde med et kors på.

Senere fandt hun på uforklarlig vis et eksemplar af Injil (Det Nye Testamente) i sin families hjem, men så det aldrig igen. Hun fortsatte sit liv som normalt, klarede sig godt i skolen og begyndte at arbejde. Hun giftede sig med en god mand. Det var, da et kært medlem af hendes familie døde, at hun blev klar over, hvor skuffet hun var over sin religion. Hun begyndte at tro på, at drømmen, bogen – det hele – pegede på Jesus for hende. Hun søgte oplysninger online og besluttede at følge Kristus.

Som en genklang af Perpetuas ord sagde hun til sin mand: "Du kan skille dig fra mig, hvis du vil, men jeg er en kristen." Hendes mand elskede hende, men frygtede på hendes vegne. Som månederne gik og han så hende leve sin tro ud – Åndens forvandling og de modige ord, hun vidnede med – satte han også sin lid til Jesus. De begyndte begge at dele deres kristne tro med deres familier.

- *Bed for, at flere familier må vælge at følge Kristus sammen, og for at menigheder må mødes i deres hjem.*
- *Bed om, at de tunesiske kristnes forhold til Jesus må vokse sig nært og stærkt, så de bevares gennem forfølgelser.*
- *Bed om, at hver eneste kristen i Tunesien må opleve den vedvarende glæde, det er at dele deres vidnesbyrd og evangeliet med andre.*

Så er I da ikke længere fremmede og udlændinge. I er de helliges medborgere og hører til Guds husstand.

~ Ef 2,19

HAZARAERNE I VESTASIEN

Hazaraerne tæller næsten fire millioner mennesker i Afghanistan samt store minoriteter i Iran og Pakistan. Engang var de den største folkegruppe i Afghanistan, men i dag er de en forfulgt minoritet.

Qasim var den ældste søn i en stærkt muslimsk hazara-familie. Da han fyldte 14 år, sagde hans familie, at det var tid for ham at begynde at følge alle de islamiske regler, og det gjorde Qasim med stolthed. Men som 17-årig erkendte han, at han ikke havde noget forhold til Gud, og at han ikke kunne finde nogen tilfredsstillende svar på sine spørgsmål.

Qasim fulgte andre flygtninge og asylansøgere til Europa, hvor han langt borte fra sin familie og sine venner havde det som om, han skulle drukne i ensomheden. En ny ven opfordrede ham indtrængende til at besøge 'kirketeltet', fordi menneskerne dér var så rare. De spurgte, om de måtte bede for ham, og sagde: "Qasim, du er ikke alene." Straks mærkede Qasim et trøstende nærvær.

Qasim var klar over, at Jesus var en islamisk profet, men gik med til at læse Bibelen for at forstå, hvad de kristne tænkte om ham. Han blev chokeret over at finde alle svarene på de spørgsmål, han havde plaget alle de muslimske, religiøse ledere med gennem sin ungdom. Han tog med glæde imod sit nye liv i Kristus som en gave.

Efter et års tid følte Qasim imidlertid en tung byrde, idet hans familie ikke havde nogen adgang til evangeliet. Hans far havde vendt ham ryggen, da han fortalte, at han var blevet kristen. Men han opretholdt stadig et godt forhold til sin mor og søskende. Qasim foretog en hurtig rejse hjem, for at fortælle dem beretningen om Jesus ansigt til ansigt. Hver onsdag sætter han et kapitel af Bibelen ind i en gruppechat, og han studerer Bibelen sammen med sin familie.

*Forslag
til*
BØN

- *Bed om, at hazaraerne må få adgang til Bibelens tekster på deres eget sprog, hazaragi.*
- *Bed om, at kristne medieresurser på hazaragi vil brede sig i både Iran og Afghanistan.*
- *Bed for, at kristne hazaraer som Qasim må få mulighed for at dele evangeliet med familie og venner.*

Ingen skal længere belære sin landsmand og sin broder og sige: »Kend Herren!« For alle kender mig, fra den mindste til den største

~ Hebr 8,11

PEUL-FOLKET fra GUINEA

Overvej at bede jævnlige
for fulanifolket ved hjælp
af tilgængelige resurser
på www.fulnet.org

Forslag til BØN

- Bed for Moussa og andre kristne fulanier, der åbent deler deres tro. Bed om, at Gud vil sørge for dem og beskytte dem.
- Husk kristne fulanier i Guinea, som bliver forfulgt og diskrimineret på grund af deres tro på Jesus.
- Bed om, at flere fulanier må finde evigt liv i Jesus.

Peul-folket, også kaldet fulani-folket eller fulbe-folket, er et overvejende muslimsk folk, som lever spredt ud over mange dele af Vestafrika – fra Chad-søen mod øst til Atlanterhavet mod vest. Det er kun i Guinea, at de udgør den største folkegruppe:

Moussa er peul og har fulgt Jesus i mere end 25 år, hvilket gør ham til en af de første fulani i Guinea, som har forladt islam. Der er cirka 300 kristne blandt de fem millioner fulanier, som bor i Guinea. Da Moussa forlod sine forfædres religion, forlod hans hustru ham, men han stod fast i troen.

I dag driver Moussa en lille café, hvor han benytter de muligheder, han får, til at have dybe samtaler med sine kunder. Han tilbyder dem forfriskende bissap – en drik fremstillet af hibiscusblomster – og læser i Koranen sammen med dem for at fremhæve den ophøjede rolle, Jesus indtager, selv i deres hellige skrift. Således har adskillige personer, inklusiv en imam, besluttet at tage imod det evige liv, som Jesus tilbyder. To gange om ugen leder Moussa en bibelstudiegruppe for disse kristne med muslimsk baggrund. Med Jesus på vejen til Emmaus sammen med de to disciple som forbillede, forklarer han alt, hvad islam og dens profeter har sagt om Jesus. Nogle af disse nye kristne begynder at komme i fulanikirken, mens andre foretrækker at holde deres tro hemmelig for en tid.

.....MUSLIMERNE i UTTAR PRADESH

Sørstedelen af Indiens befolkning er hinduer. Man glemmer let, at hvis Indiens muslimer blev regnet som et land for sig, ville det – efter Indonesien og Pakistan – være det næststørste muslimske land i verden. 200 millioner muslimer bor i Indien, spredt ud over alle Indiens delstater, akkurat ligesom landets velsmagende køkken har spredt sig ud over det meste af verden.

Uttar Pradesh er den delstat i Indien, hvor der bor flest muslimer. Selvom de kun udgør 19 % af befolkningen, tæller de over 38 millioner mennesker. Den tiltagende hindu-nationalisme, som har fundet sted over de seneste årtier, har somme tider gjort livet svært for både muslimer og kristne.

Rahim var en ung, muslimsk mand, som flyttede fra sin landsby i Uttar Pradesh til en af delstatens storbyer. Dér lejede han et værelse i en bygning, før han fandt ud af, at der også boede en vantro i bygningen – en kristen der tidligere havde været muslim. Rahim hadede ham for at have forladt islam, men han var også fascineret. Nysgerrig efter at vide, hvordan kristne mon bad, lagde han øret mod væggen og anstrengte sig for at høre, hvad de lavede. Han blev chokeret da han hørte, at de trods hans fjendtlighed bad Gud om at velsigne ham.

Rahim besluttede at åbne venskabs dør til sine naboer. De åbnede til gengæld døren til det evige liv for ham. Rahim kom med tiden til at elske Jesus, og gav sit liv til ham. Senere blev han præst, og hans eget vidnesbyrd har båret frugt i utallige muslimers liv.

Jeg havde hørt rygter om dig, men nu har jeg set dig med egne øjne

~ Job 42,5

Forslag til BØN

- *Bed Gud om at beskytte indiske muslimer mod etnisk vold og bevare dem i sikkerhed.*
- *Bed om, at kristne frimodigt må dele Jesus med muslimske venner og naboer.*
- *Bed om, at levende fællesskaber mellem kristne med muslimsk baggrund må afspejle Kristi skønhed.*

SUNDANESERNE i INDONESIEN

Ibu Asih startede i et nyt job i en virksomhed ejet af kristne, hvor også mange af de ansatte var kristne. Hun havde fem drømme om Jesus i løbet af et år, men fortalte ikke nogen om det. En dag på arbejdet talte de ansatte om åndelige kræfter, og Abu Asih fortalte dem om sine egne oplevelser. De andre opfordrede hende til at tale med lederen. Hun blev derefter sat i forbindelse med andre kristne, som studerede Bibelen sammen med hende. En dag, mens hun var ude at køre på sin motorcykel, følte hun sig pludselig så overvældet af Guds kærlighed, at hun begyndte at græde ukontrollabelt. Da hun kom hjem, knugede hun sin familie og græd: "Gud er kærlighed. Jeg elsker jer!"

Ibu Asihs dybe, relationelle oplevelse med Jesus førte til, at både hendes mand og hendes mor også tog imod Kristus. Senere begyndte hendes mand imidlertid at tvivle, og truede med at skille sig fra hende, hvis hun blev ved med at læse i Bibelen.

Hun og hendes mor blev afvist af familien, og dernæst vendte hele landsbyen sig imod dem, idet de blev vist bort fra det eneste hjem, de nogensinde havde kendt til. Afvisningen varede i årevis, hvor de frygtede for deres liv. Men Gud beskyttede dem og sørgede for dem. Ibu Asihs mand angrede til sidst og vendte tilbage til Herren.

Ibu Asih bærer fortsat Guds kærlighed med sig og siger: "Hver eneste dag har jeg det som om, jeg bliver ledt ved hånden af Jesus." I løbet af blot de seneste måneder har hun set dusinvis af mennesker komme til Kristus, og hendes mand brænder af medfølelse for at se andre unge mænd følge efter Jesus.

Og vi kender og tror på den kærlighed, som Gud har til os. Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham.

~ 1 Joh 4,16

Forslag til BØN

- *Bed om, at de mere end 30 millioner sundanesere må se en åbenbaring af Kristus.*
- *Bed om, at vidnesbyrd fra kristne som Ibu Asih må bære frugt blandt folket.*
- *Bed for, at de kristne sundaneseres glødende fællesskaber må blomstre og blive til flere.*

ZAZAERNE i TYRKIET

Deltag i bønner med denne video fra Prayercast om sunni-zazaerne. prayercast.com/prayer-topic/sunni-zaza

Forslag til BØN

- *Bed Gud om at kalde og udruste lokale kristne til at følge efter Dr. K. og Ismail.*
- *Bed om, at de titusinder af zazaer, som er udvandret til Europa, må blive mødt med kærlighed og inviteret til at tro på Jesus af lokale kristne.*
- *Bed for den igangværende bibeloversættelse til zazaki, og for at de dele, som er færdige, må blive delt vidt og bredt, både elektronisk og på tryk.*

Alle kaldte ham Dr. K.

Siden han blev kristen, havde det været hans drøm at bruge sin medicinske uddannelse til at føre sit folk, zazaerne, til Kristus.

Utrættelig rejste Dr. K. fra sted til sted i zazaernes oprindelige hjemegn i det østlige Tyrkiet i sin længsel efter at kombinere fysisk og åndelig helbredelse. Han besøgte lægeklinikker og delte evangeliet. Om han tilså rynkede, gamle bønder med fodsvamp eller tandløse tanter med tandkødsbetændelse, lyttede og tjente Dr. K. med tålmodighed og medfølelse. Hans tjeneste fik sin ende tidligt, da han kort efter fødslen af sine to tvillingedøtre, døde af leukæmi.

Imidlertid kaldte Gud en ny apostel til zazaerne. Ulig Dr. K., var Ismail ikke zaza, men ligesom Dr. K. brændte han for at nå dem med evangeliet. Som Dr. K. var han en mand fuld af kærlighed og medfølelse. Og akkurat på samme måde som Dr. K. sluttede hans tjeneste tidligt, da han døde af tarmkræft sidste år. Hele den tyrkiske kirke sørgede. I et opslag på Instagram stod der: "Et liv dedikeret til Jesus Kristus, et liv brugt på at forkynde det gode budskab om frelse fra by til by, landsby til landsby [...] Vores elskede broder er gået bort. Men hans livshistorie står som et vidnesbyrd, der må tjene som eksempel for os alle, både hvad angår hans beslutsomhed og hans kærlighed til Jesus Kristus. Den har opmuntret os til at bære vidnesbyrd om Kristi nådige kærlighed, ligesom månen reflekterer lyset fra solen."

Hvem skal være den næste apostel for zazaerne?

IRANERNE i GRÆKENLAND

Layla voksede op i Iran med mange ubesvarede spørgsmål om tro og ingen trøst igennem de mange vanskeligheder i hendes liv. Hun blev gift, fik en datter, og flyttede til Irak, hvor hendes mand døde. Hun mistede sit job og alle sine ejendele, og blev derefter ramt af en række hjerteanfald. I panik råbte hun: "Gud, hjælp mig! Min datter er helt alene." Selvom hun ikke havde nogen penge til at betale, blev hun kørt til et hospital, hvor hun blev hjerteopereret af en venlig, kristen kirurg. Ikke alene lykkedes operationen, lægen sagde også: "Gud helbreder dit hjerte. Gud arbejder med dette hjerte." Layla mindes, at "en underlig varme kom over mig, og jeg havde det som om, jeg blev født på ny. Jeg kom til tro, og indgik en pagt med Gud om, at jeg ville tjene ham, så længe jeg lever."

Layla og hendes datter rejste til Grækenland ad "flygtningemotorvejen", hvor Gud tydeligt sagde til hende: "Layla, jeg har en opgave til dig; du skal opsøge dem, der er faret vild, dem der er hjemløse." Gud brugte hende først til at oversætte Al Massira, et videokursus, som tager søgende med på en rejse gennem Det Gamle Testaments profeter og til slut inviterer deltageren til at følge Jesus Messias.

Layla tjener nu på et flygtningecenter, hvor mennesker ankommer sultende og udmattede. Hun rækker ud til dem med Guds kærlighed og tilbyder forbøn. Derudover inviterer hun dem ofte med hjem, hvor hun laver mad til dem og leder dem igennem Al Massira-kurset. Mange af disse mennesker har fundet et nyt hjem i Jesus.

Forslag til BØN

- *Bed om, at flygtninge, som står i fortvivelse og nød, må møde Jesus Messias.*
- *Bed om, at der må etableres flere farsitalende Al Massira-grupper i Grækenland.*
- *Bed Gud om at udruste kirkerne til at tage imod nye kristne med muslimsk baggrund og oplære dem til at leve i Guds ord.*

Tænk over, hvordan du kan vandre med muslimske venner eller naboer, som møder Messias på almassira.org.

BLÅ NIL • SUDAN

Paulina voksede op i Damazin, en storby i delstaten Blå Nil i Sudan. Da en præst rakte ud til hendes muslimske familie, blev Paula fascineret af tanken om, at hun kunne blive en ny skabning. Da hun blev 18, begyndte hun at søge Jesus, og både hendes tanker, sind og adfærd begyndte at forandre sig. Hun kunne se Gud arbejde i sit liv, og begyndte straks at dele evangeliet med sin familie og sit lokalsamfund.

Paulina flyttede senere til sin stammes hjemby, lige på den anden side af grænsen til Sydsudan. I 2011 blev dette område hjem for 130.000 flygtninge fra Blå Nils mange stammer. Flere tusinde flygtninge ankom senere fra andre steder i Sudan, da borgerkrigen hærgede landet.

I en drøm sagde Gud til Paulina: "Medmindre du mætter dette sted med Guds ord, vil det aldrig forandre sig!" Hun begyndte at samle kvinder fra forskellige kirker til bøn og evangelisation. Hun bad ofte for patienter på det lokale hospital. Ikke desto mindre manglede Paulina resurser til at komme ud til flygtningelejrene. Så hun bad.

Og Gud svarede. Paulina lærte for nylig nogle mennesker at kende, som hjælper hende med at køre ud til lejrene og tage kontakt til de unædede stammer. De forsyner hende med lydmateriale, som hun kan dele ud til dem, der er ivrige efter at høre mere. Næsten hver dag besøger hun kvinder, beder for deres behov og fortæller dem om Jesus. Hun bliver fyldt af glæde, når hun ser Gud arbejde og forandre disse samfund.

For Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd; det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger.

~ Hebr 4,12

Forslag til BØN

- Lovpris Gud for, at flere stammer fra Blå Nil bliver mere åbne for at høre om Jesus.
- Bed om, at Guds rige må blive etableret i hver eneste af disse stammer gennem flere arbejdere som Paulina.
- Bed Gud om at sørge for flygtningene, og om at høsten må være stor iblandt dem på trods af den udbredte hungersnød.

GILAKERNE i IRAN

Forslag til BØN

- *Bed om, at mange gilaker må komme til tro på Jesus gennem Vareshs lovsange.*
- *Bed om, at kristne må høre Herren tale igennem sangene og være lydige imod hans ord.*
- *Bed om, at Varesh og hans familie må finde et sted, hvor de kan få vedvarende asyl, og om at de må have fred, mens de venter.*

Gilakerne er en folkegruppe på knap fem millioner, hvis hjemland er Gilan på den sydlige og sydvestlige kyst af det Kaspiske Hav. De betragter sig selv som iranere og taler generelt det iranske nationalsprog, farsi, men har også deres eget sprog, gilaki, og deres egen kultur.

Varesh er Gilak. Selvom han var en talentfuld musiker, var han hjemløs, boede under en bro, og var afhængig af stoffer, da han mødte Jesu kærlighed. Han blev på mirakuløs vis fri af sit stofmisbrug og begyndte at bruge sit musikalske talent til at lovprise Gud. Imidlertid kunne han på grund af en alvorlig talefejl ikke synge. Under 1980'ernes krig mellem Iran og Irak bemærkede Varesh, hvordan en berømt sanger benyttede sig af sange for at tilskynde unge mænd til at drage til frontlinjen. Derfor bad han Gud om at kalde sangere, der i stedet ville lede mennesker ind i hans kærlige arme. Ikke længe derefter sagde hans præst til ham, at han skulle blive en af de sangere. Idet han bad, modtog forbøn og prøvede at synge, forandredes hans mund og tunge – Gud helbredte ham.

Varesh begyndte at skrive digte og lovsange på både farsi og gilaki. Han begyndte også at virke som præst for andre. Desværre blev han på grund af de aktiviteter arresteret og fængslet, og da han blev løsladt, måtte han og hans familie forlade Iran og søge asyl i et andet land. Men de tjener fortsat Herren, og med opmuntring og støtte fra andre kristne udgiver Varesh for første gang sine lovsange på gilaki, og leder også lovsangen i den første online gilaki-kirke.

En af hans sange om tilgivelse, udgivet i form af en musikvideo lavet af hans datter, hjælper andre gilaker til at tilgive dem, som har gjort dem ondt.

**Se Vareshs video
her: [youtu.be/
xwKeLsrWfJE](https://youtu.be/xwKeLsrWfJE)**

UIGHURERNE

Soliha voksede op i et traditionelt, muslimsk hjem i Centralasien, men følte sig tæt på Gud. Hun talte til ham med en følelse af, at hun kendte ham. Da Sovjetunionen blev opløst og hendes hjemland uafhængigt, arrangerede muslimske missionærer undervisning for piger i Koranen og Hadiith. Til at begynde med var Soliha begejstret, men snart begyndte hun at tvivle på, at den Gud, hun syntes hun kendte, var den samme, som hun lærte om i undervisningen.

Da hendes familie blev venner med en kristen familie, protesterede hun i begyndelsen. Alle vidste, at kristne var amoralske! Men hun blev fascineret af, hvordan denne familie fulgte Gud. De havde adgang til Gud når som helst og hvor som helst, uanset om deres kroppe var rene eller ej. Jesu lære om at velsigne og ikke forbande og om at elske sine fjender mindede mere om den Gud, hun følte, at hun altid havde kendt. Det tog næsten tre år, men til sidst tog Soliha imod det nye liv i Kristus.

På trods af sine klassekammeraters hån ønskede Soliha inderligt, at andre muslimer skulle opdage, at der var en kærlig Gud at finde gennem Jesus Kristus. Hun opdagede, at dette var en svær vej at gå, da hun en dag blev arresteret, mens hun vidnede, og blev tilbageholdt en tid i fængslet. Men oplevelsen forberedte hende blot til det tidspunkt, hvor Gud lagde hende uighurerne på hjerte, og hun besluttede at flytte til det nordvestlige Kina.

Idet hun selv kom fra en lignende kultur, kunne Soliha træde ind gennem døren hos en familie og få minutter senere være i gang med at rulle lagman – en traditionel nudelret – sammen med hustruen. Andre gange gik hun på café for at spise, for så at finde sig selv i køkkenet, i færd med at vidne for kokken og det øvrige køkkenpersonale. Soliha glædede sig over, at hendes muslimske baggrund gav hende så frugtbar en indgang hos hendes nye venner blandt uighurerne.

Forslag til BØN

- *Bed Gud om at udfri uighurerne fra den lidelse, de har oplevet i mange forskellige lande.*
- *Bed om, at kristne som Soliha må række ud i kærlighed til uighurer over hele verden.*
- *Bed om stor udbredelse af bibelske skrifter og andet kristent materiale på uighurisk.*

Så er I da ikke længere fremmede og udlændinge. I er de helliges medborgere og hører til Guds husstand.

~ Ef 2,19

BANJAR-FOLKET | KALIMANTAN

Banjar-folket er en af Indonesiens største, men mindst nåede folkegrupper. Den tæller omkring fem millioner mennesker, er centreret i det sydlige Kalimantan og kendt for deres huse, som de bygger på stylder over sumpe og floder. Selvom 99,9 % af Banjar-folket er muslimer, har Gud gjort store undere iblandt dem, og mange tager imod Kristus.

En dag modtog en af de lokale kristne et opkald. "Joy [Glæde], kan du komme? Der står en selvmordstruet kvinde på havnekanten sammen med et familiemedlem, som også har brug for din hjælp." Før hun gik, bad Joy sammen med sine udenlandske venner. En af dem fornemmede, at Gud ville have, at kvinden skulle vide, at han kendte hende ved navn, og hun forstod at kvindens navn var 'Jewel' (Juvel).

Joy fandt den selvmordstruede kvinde på havnen, bundet af frygt for, at hun enten selv ville omkomme eller ende med at dræbe nogen. Joy sagde: "Gud kender dit navn. Den eneste, der kan hjælpe dig, er Jesus. I Jesu navn, dæmon, forlad hende!" Kvinden blev øjeblikkelig helbredt for sin sindslidelse, men hendes navn var ikke Jewel – det var Hope (Håb). Hope inviterede Joy til at besøge sin slægtnings stumme teenagesøn, som naboerne betragtede som gal. Joy fortalte om Jesus, og derefter bad hun. Gud helbredte straks hans psykiske sygdom og gav ham talen igen. Hans mor, 'Light' (Lys), var ude af sig selv af glæde. Kæden fortsatte. Light fortalte Joy om en anden slægtning, som havde givet udtryk for et ønske om at møde Joy, men skammede sig, fordi hun var prostitueret. Light, Hope og Joy tog så hen til den prostitueredes hus. Ingen kendte hendes rigtige navn, ikke engang hendes familie, for alle kaldte hende 'råt kød' eller 'donutsælger'. Men hun fik et chok, da Joy udtalte hendes rigtige navn: 'Jewel'! Joy fortalte hende historien om Maria Magdalene, og hvordan Jesus viste hende så stor og hellig en kærlighed. I tårer var Jewel parat til at lægge prostitutionen bag sig og følge ham.

Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!

~ 2 Kor 5,17

Forslag til BØN

- *Bed om, at flere må få lov at erfare Jesu undergerninger og kærlighed.*
- *Bed om, at kristne frimodigt må vidne for deres venner og naboer.*
- *Bed om, at åndelige fællesskaber må vokse og trives, og om at nye kristne må vokse i Åndens gaver.*

SOMALIA

Yasin har været kristen i adskillige år og har betalt en høj pris for det. I Somalia er 99 % af befolkningen sunnimuslimsk, og det er ulovligt at konvertere fra islam. Yasin bekendte ikke sin tro offentligt, men han fortalte om sin tro på Jesus på TikTok. Dette rygtedes i offentligheden, og hans familie kunne genkende hans stemme. Han blev efterfølgende fængslet, forbudt at se sin hustru og sine børn, og hans taxi blev konfiskeret.

I Somalia kommer presset fortrinsvis fra familien og klanen. Det var også tilfældet for Yasin. Hans familie ville have ham til at hellige sig islam igen. Men han nægtede, og da forviste hans far ham fra familien.

Alligevel står Yasin stadig fast i sin tro. En somalisk broder i Kristus, som bor i udlandet, afholder online bibelstudiemøder, og Yasin er en trofast deltager. Disse møder holder ham i forbindelse med Guds kirke i hele verden. Han har en stor appetit på Guds ord. Han kan stadig ikke holde munden lukket, og bliver ved med at vidne.

At vidne i Somalia involverer normalt ikke direkte evangelisation, da det umiddelbart vil sætte menneskers liv på spil. Det drejer sig mere om forsigtigt at dele Jesu lære, idet man tager udgangspunkt i kærlighed og tilgivelse og giver udtryk for håb.

Gud arbejder i Somalia. Der bliver delt meget om den kristne tro, især online, og mennesker kommer til tro. Men de møder alle sammen de samme udfordringer som Yasin. Bliver man opdaget, betyder det eksklusion fra familien og klanen eller det, der er værre. Fra det øjeblik er livet fyldt med fare og usikkerhed.

Forslag til BØN

- *Bed for Yasins sikkerhed og levevilkår og specielt for hans tro og for at han fortsat må finde modet til at tale om Jesus.*
- *Bed for de somaliske kristne, som er aktive online, at de må dele Bibelens budskab i sandhed.*
- *Pris Gud for det somaliske folks åbenhed.*

Sådan har jeg talt til jer, for at I skal have fred i mig. I verden har I trængsler; men vær frimodige, jeg har overvundet verden.

~ Joh 16,33

BANGLADESH

For fem år siden flyttede Rupal og hans bror til Dhaka, hovedstaden i Bangladesh, i deres søgen efter arbejde. De fandt et betaleligt sted at bo sammen med fem andre mænd i en lille lejlighed. En af værelseskammeraterne virkede anderledes, og Rupal troede først, det var fordi han kom fra en anden region. Aarav ('Fredfyldt') var en rolig og venlig person, der aldrig talte dårligt om nogen andre. Men så fandt Rupal ud af, at denne mand læste Injil (Det Nye Testamente) jævnligt.

Rupal forsøgte at tale Aarav fra at læse den bog. Men Aarav sagde til ham at den ikke var som andre bøger. "Injil læser dig!" sagde han. "Når du læser det, er det som om det er en person, der taler til dig, en person som kender dig godt."

Det måtte Rupal undersøge nærmere. Aarav gav ham lov til at læse i sit Injil når som helst. Snart opdagede Rupal at han læste mere og mere i det. Og Aarav havde ret. Injil kunne læse Rupal.

I Matthæus 5-7 fandt han det smukkeste, han nogensinde havde hørt. Dette var den sande vej! Jesus underviste med autoritet, ikke som andre lærere. Han viste os den lige vej til Gud: at tilgive vores fjender og adlyde Gud, ikke mennesker. Rupal forstod, at han havde brug for Jesus.

Nogen tid senere begyndte Rupals bror også at følge Jesus. Nu er de syv mænd der følger Jesus og læser Injil sammen. De viser hinanden og mennesker omkring dem kærlighed. Og når de rækker ud til det bengalske folk, viser de dem at Injil ikke er blevet ændret, men at det er den vidunderlige bog, der læser dig!

Forslag til
BØN

- *Råb til Gud for de flere end 135 millioner bengaler som er en af de mindst nåede folkegrupper i verden.*
- *Bed om, at Aarav, Rupal og de andre må erfare Guds visdom, magt og beskyttelse.*
- *Bed om, at bibelstudiegrupper blandt bengalierne må udvikle sig til kirker, der ærer og lovpriser Jesus.*

Og alle vi, som med utilsløret ansigt i et spejl skuer Herrens herlighed, forvandles efter det billede, vi skuer, fra herlighed til herlighed, sådan som det sker ved den Herre, som Ånden er.

~ 2 Kor 3,18

USBEKISTAN

Forslag til BØN

- *Bed om, at Ruslan og hans familie må finde trøst og styrke i deres kristne tro.*
- *Bed om, at Helligånden må udøse levende vand over tørstige, usbekiske hjerter.*
- *Bed om, at regeringen må opfylde sine nye løfter om at tillade registrering af kirker.*

Da Ruslan kom til tro, var han den første kristne i sin afsidesliggende hjemegn. Han holdt ud gennem mange prøvelser: Hans far og bror gennemtæskede ham og lod ham ligge for at dø. Han blev arresteret og slået af politiet, ligesom han blev stenet, da han dukkede op til en vens begravelse. Igennem alle disse hændelser oplevede han imidlertid også, at flere usbekere kom til tro, og at der blev etableret adskillige husmenigheder.

I Ruslans område er der meget lidt vand og det vand, der er, er af ringe kvalitet. Som resultat udviklede Ruslans hustru Imona nyreproblemer og mistede to børn under graviditeten. Lægerne sagde, hun aldrig ville kunne få børn. Naboerne håned dem: "Se, det er hvad der sker, når man bliver kristen."

En kristen organisation var opmærksom på behovet for rent vand i området og besluttede at bore en brønd. De måtte bore meget dybt, indtil de nåede en flod i undergrunden. Nu har Ruslans landsby ikke bare rent drikkevand, men kirken leverer også jævnlige vand til de andre nærliggende landsbyer med en lastbil.

Ruslan inviterede politimesteren, imamen og alle de mennesker, der havde forfulgt ham, med til åbningsceremonien og gav Gud æren. Hans hustru har nu født to dejlige, raske børn.

Men den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste. Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælter med vand til evigt liv.

~ Joh 4,14

MUSLIMSKE GÆSTEARBEJDERE i SINGAPORE

Næsten en halv million gæstearbejdere – de fleste af dem muslimer – indgår i Singapores befolkningstal på seks millioner. Daud var engang en af dem. Økonomiske begrænsninger i hans familie betød, at han ikke kunne fuldføre sine religiøse studier og blive imam, sådan som han drømte om. Som ældste søn forlod han sin familie og sin hustru, som han netop var blevet gift med, for at slutte sig til de 250.000 andre gæstearbejdere fra Bangladesh i Singapore. Livet bød på mange udfordringer for Daud – arbejdsbureauerne snød ham, og til sidst mistede han sit job og blev bange. Han havde ingen steder at gå hen. Til sidst henvendte han sig til nogle kristne ved et lokalt velgørhedsarrangement efter hjælp. Indtil da havde han bevidst gået udenom dem, da han jo vidste, at de var fra en kristen kirke, men han var desperat.

Han blev rørt af deres omsorg, og Isa Moshiho (Jesus Messias) gjorde indtryk på ham, så hans hjerte tøede op. For første gang indså han, at han var skabt i Guds billede, så han kunne dele sine tanker, sin vilje og sine planer med ham. Sikke en ære – at Gud ville ønske et forhold til ham! Efter to måneder med bibellæsning tog Daud imod Jesus som sin Herre og Frelser og blev døbt.

Daud fortalte om det, han lærte, til sin far og sin unge hustru over telefonen. De gav udtryk for, at de også ønskede at tro på Jesus. Da han kom hjem, begyndte Daud straks at række ud til sine øvrige slægtninge. En efter en kom mange af dem til at kende Herren. Han vidnede, at gennem udnyttelse og tab havde Gud frelst ham og bragt ham ud af mørket til lyset. Hans liv var blevet fyldt med glæde, da han mødte Jesus!

For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig.

~ Matt 25,35

Forslag til BØN

- *Bed om, at singaporeanerne må udvise varme og respekt overfor gæstearbejderne i deres land.*
- *Bed om, at kristne i Singapore må række evangeliet til landets gæstearbejdere.*
- *Bed om, at muslimer, som elsker Jesus, må vidne om ham i deres hjemlande.*

MILLET-FOLKET fra BULGARIEN

Thi intet er
umuligt for Gud.

~ Luk 1,37

S pørger du det tyrkisktalende millet-folk, vil de svare, at de ikke ved, hvor de kommer fra. De osmanniske tyrkere i Bulgarien siger, at de ikke er tyrkiske; romaerne i Bulgarien insisterer på, at de ikke er romaer. Alligevel findes der flere end 300.000 af denne muslimske folkegruppe inden for Bulgariens grænser. De er genstand for voldsom marginalisering og lever ofte i ghettoer. Men ikke alene er de kendt af Gud – mange af millet-folket har i dag et levende forhold til Gud.

Fra slutningen af 1980'erne til midt i 1990'erne brød en vækkelse ud blandt millet-folket, som Gud stadfæstede ved mange tegn og undere. Tusinder forlod islam og begyndte at følge Jesus, og flere end hundrede kirker blev etableret.

Rahim var en bybuschauffør, hvis hustru blev alvorligt syg. Der var ikke tilstrækkelig medicin eller lægehjælp til en lurvet millet, så efter en tid døde hun. Nabolagets kvinder kom og begyndte på deres klagen. Larmen og gråden blev for meget for Rahim, så han gik udenfor og spekulerede fortvivlet på, hvordan han dog skulle forsørge sine børn. Efter at han i to timer havde vandret rundt med sindet i oprør, råbte han den bøn, som desperate muslimer ofte retter mod Jesus: "Ey Isa! Ey Isa!"

Rahim vendte hjem kort efter, og i stedet for klageskrig mødte han begejstret mumlen: hans hustru havde sat sig op, lyslevende! Rahim gav Jesus æren, og alle fra hans gade kom til tro. Mange kom for at spørge om forbøn, og de blev ofte helbredt. En kirke opstod af mennesker uden nogen bibelkundskaber, udover troen på Jesus som helbreder og Gud, som besvarer bøn.

Forslag til BØN

- *Bed for de kristne milleter i andre lande, som i dag tæller flere end dem, der stadig findes i Bulgarien. Bed Gud om at forankre dem i troen og bruge deres passion for Jesus til at inspirere andre.*
- *Bed Gud om at sørge for teologisk oplæring til millet-folkets præster, hvoraf mange er underuddannede.*
- *Bed for at unge i de kristne millet-familier må træffe personlig beslutning om at følge Jesus.*

TADSIKISTAN

Mari bor højt oppe i bjergene i en afsidesliggende del af Tadsjikistan. Når sommeren begynder, går kvinderne op for at forberede sommerens græsningsarealer; mændene ankommer en uge senere med køerne, fårene og gederne. Kun en håndfuld hyrder bliver tilbage hos hjordene. Resten vender tilbage til landsbyen, og de hverken ser eller hører noget til hyrderne igen før høsten begynder.

De seneste somme er en besøgende kommet til Maris landsby. Eftersom hun er landsbyens overhoved, kommer han altid hen til hendes hus først. "Sidste sommer gav han mig en bog," siger Mari. "Denne mand er altid venlig og ønsker at hjælpe min landsby, så jeg tog imod hans gave. Jeg havde fuldendt min skolegang i den lokale skole, så jeg var spændt på at læse denne bog."

Mari læste bogen med det samme, og til hendes overraskelse var den skrevet på en måde, der var let at forstå. Hun læste den mange gange, og hun læste den også højt for sin familie. De ville høre historien igen og igen. "Mit hjerte åbnede sig for den centrale person i alle disse historier, en mand ved navn Jesus. Jeg var begyndt at elske ham."

Den næste sommer kom den rejsende igen. Mari bød ham velkommen i sit hus og sagde til ham: "Jeg elsker Jesus." Han så overrasket ud. "Hvordan kender du ham?" spurgte han. "Husker du den bog, du gav mig sidste år, den der hedder Khushkhabar ('Det gode budskab'), og som fortæller historien om Jesus? Jeg har læst den mange gange, også for min familie. Vi tror på Jesus. Hver aften læser jeg højt fra denne bog, og vi fortæller alle i landsbyen om Jesus."

Sådan er mit ord, som udgår af min mund; det vender ikke virkningsløst tilbage til mig, men det gør min vilje og udfører mit ærinde.

~ Es 55,11

Forslag til BØN

- Bed om, at evangeliet må nå ud i alle de afsidesliggende dele af Tadsjikistan.
- Bed Gud beskytte og styrke de kristne, som lever i et udfordrende åndeligt klima.
- Bed om, at disse kristne må skinne som et lys for andre, og at deres arbejde i Kristus må bære frugt.

MAMPRUSIERNE i det NORDLIGE GHANA

Flere end 450.000 mamprusier bor i det nordlige Ghana, hvor islam sammen med stedets traditionelle, afrikanske religion har dannet en unik blandingsreligion.

Salisu vidste godt, at islam betød fred og underkastelse for Allah, men han så aldrig denne fred komme til udtryk i praksis. De fleste mennesker, han kendte, var plaget af frygt for forbandelser, fjender, hævngerninger og død. Han blev optaget på det islamiske akademi, men kunne ikke stille sig tilfreds med undervisernes svar på hans mange spørgsmål. Salisu kunne ikke tro på, at Allah kun ville høre bønner fra mennesker, som sad rettet mod kabaen, når de bad.

Salisu fandt en bibel og begyndte at læse i den. Da han nåede til Johannesevangeliet kapitel 14, vidste han, at han havde fundet sine svar. Jesu død og genopstandelse giver hans følgere et levende håb, som står i stærk kontrast til de suraer i Koranen, der taler om islams profets død og hans usikkerhed om hans egen evige skæbne.

Alle Salisus venner og familiemedlemmer, inklusive hans ti søskende, blev chokeret over hans beslutning om at forlade islam. De gjorde alt i deres magt for at bringe ham tilbage, men de kunne ikke give ham svar på hans spørgsmål.

Mit hjerte er fyldt af en fred, som overgår min forstand.

Salisu bruger sin viden om islam til jævnlige at dele evangeliet med muslimer, og han har erfaret, at hans vidnesbyrd er frugtbar. Han tror på, at Bibelen rummer svar på alle muslimernes spørgsmål, hvoraf det vigtigste er håbet om evigt liv. Han siger: "Kristus har fuldstændig forvandlet mig, og den vrede, jeg engang følte overfor de kristne, er forsvundet. Jeg deler med glæde mig egen historie med mennesker fra enhver religion. Mit hjerte er fyldt af en fred, som overgår min forstand."

Forslag til BØN

- *Bed for de mamprusier, som følger Jesus. Mange lider og bliver truet på livet. Nogle mister deres job og ejendom.*
- *Bed om, at de kristne mamprusier må støtte og opmuntre hinanden.*
- *Bed om, at Gud vil gøre de muslimske mamprusiers hjerter åbne for at høre og forstå evangeliet.*

PASHTUNERNE i PAKISTAN

Omed er en pashtuner som for mange år siden kom til Tyskland som flygtning. I flygtningelejren fik han en bibel, og venlige kristne tog sig af ham. Da han på et tidspunkt var nær ved at opgive håbet i sin ensomhed, hjalp en venlig, offentligt ansat ham med at flytte ind i en delt lejlighed sammen med en gruppe kristne. Her fandt Omed svar på sine spørgsmål om tro og tog imod Jesus som Frelser og Herre. Bibelen blev hans glæde og trøst i stadig vanskeligere tider. Han sender gerne vers fra den til andre for at glæde dem.

For nogle år siden flyttede Omed tilbage til sit hjemland, Pakistan. Der kan han ikke tale højt om sin tro. Men han lever i et tæt forhold til Jesus og inspirerer venner og slægtninge til at reflektere. I landsbyen er han kendt og respekteret som en venlig rollemodel.

Engang blev han tæsket for sin tro. "Vent!" sagde han til den person, han talte med. "Lad mig forklare, hvad jeg mener. Hvis du har ret, så slå mig. Men hvis jeg har ret, så lad mig være." Han fik ikke flere tæsk den dag.

En dag spurgte en højt respekteret muslim Omed: "Er du kristen?" Omed ønskede ikke at forsvare sin tro, men han var også klar over, hvor farligt det var at bekende den. "Se på de kristne. Kender du en muslim, som lever sådan et godt liv? Nej? Det tænker jeg over, kære broder. Og det bør du også gøre!" Taknemlig for at han ikke havde fornægtet sin Jesus, gik Omed hjem. Han har så godt som intet åndeligt fællesskab, fordi det ville være for risikabelt for det kristne netværk såvel som for ham selv at mødes. Men han forbliver i glæde tro mod Jesus og forkynder ham omhyggeligt og hengivent.

- *Bed for de flere end 50 millioner pashtunere i verden. Der er meget få kristne blandt dem.*
- *Bed om visdom, mod og Guds beskyttelse til kristne som Omed.*
- *Bed om at glædesfyldte, kristne fællesskaber må opstå blandt pashtunerne.*

[Han] trøster os i al vor trængsel, så vi kan trøste alle dem, der er i trængsel, med den trøst, vi selv trøstes med af Gud.

~ 2 Kor 1,4

NUBA-FOLKENE i SYDSUDAN

Hussein tilhører nuba k'walip-folket og lever som flygtning i Sydsudan sammen med sin mor og syv yngre søskende. Hans far døde i krigen. Livet i lerhytterne uden elektricitet og rindende vand er vanskeligt, og sygdom er udbredt.

Indtil for tre år siden var Hussein muslim og praktiserede daglige bønner sammen med sine naboer. Men så hørte han om Jesus fra en ugandisk kristen. Det krævede stor tålmodighed og mange samtaler at svare på Husseins spørgsmål og fejlopfattelser. Andre kristne iværksatte forbøn for ham. Til sidst tog han imod Jesus som Frelser og Herre og blev døbt. En lokal missionær vandrede med ham og oplærte ham i et år. Og nu leder Hussein en lille husmenighed blandt shatt-folket, en anden nubisk folkegruppe, som generelt set er unået.

En fra teamet skriver: "I aften er jeg på vej til shatt-husmenigheden sammen med Hussein. Den lille gruppe mødes i skyggen af et hus ved siden af vores skole. Hussein læser det stykke fra Matthæusevangeliet, hvor Jesus af Helligånden bliver ført ud i ørkenen for at fristes af Djævelen. Bagefter holder han en kort prædiken. Hans ven, som han selv oplærer, leder så gruppen i

bøn. Taknemlighed kendetegner mange af bønnerne, og Hussein og jeg tager ganske opmuntrede hjem."

På vejen tilbage stiller Hussein spørgsmål vedrørende den bibeltekst, han læste højt. Han forstår endnu ikke meget af den selv, men han har stor appetit på Guds ord, såvel som stor kærlighed til Jesus og menneskene her. Hans kærlighed til og tro på Jesus er åbenlys – også for hans familie og naboer.

Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer.

~ Joh 14,26

Forslag til BØN

- *Bed om visdom, styrke og åndelig vækst for Hussein og andre efterfølgere af Jesus.*
- *Bed om, at Gud må lade husmenighederne blandt shatt-folket vokse og blive til flere.*
- *Bed om, at der må opstå kirker iblandt alle de folkegrupper, der lever som flygtninge i Sydsudan.*

GAZA

Deir al-Balah i Gazastriben er ofte blevet kaldt et politisk mål, men Shireen kaldte det hjem. Som datter i en familie på ti personer var hun heldigere end de fleste, da hun fik mulighed for at studere på Al-Azhar Universitet i Gaza. Da hun mødte nogle kristne, som ikke blot medbragte nødhjælp i form af forsyninger, men også Guds ord, blev hendes liv forvandlet, og hun kom til tro på Jesus.

Shireen blev gift med en muslimsk palæstinenser, som behandlede hende dårligt. Hun blev ignoreret og ladet alene til at sørge for sig selv og sine børn, da hendes mand blev fængslet på grund af sin gæld. Den desperate situation i Gaza betød, at hun og hendes børn ofte måtte klare sig uden mad i flere dage ad gangen, og hendes moderhjerte måtte lytte til, at børnene græd sig selv i søvn. Hun længtes og søgte efter en udvej. Men Gud forandrede hendes hjerte. Hun sagde: "Nu har Jesus kaldet mig til at være en kristen kvinde i Gazastriben. Der er brug for mig her, og dette er en særlig opgave til mig fra Gud. Min lillesøster elsker Jesus nu, og vi beder sammen og deler bibelvers med hinanden, og jeg fortæller andre, hvordan de kan opnå evigt liv i Jesus på et sted, der er kendt for død."

Kristne i hele verden bad for hendes mand, Mahmoud, som indtil videre ikke havde givet udtryk for nogen interesse for Jesus. Da oplevede han en stærk omvendelse. Han blev en opmærksom og omsorgsfuld ægte mand, og sendte ofte beskeder med bibelvers. Han sagde, det var "citater fra mine fire bedste venner: Matthæus, Markus, Lukas og Johannes!" Mahmoud er blevet groft gennembanket på grund af sin tro, men han vil ikke have nogen sympati. "Det eneste spørgsmål, vi bør stille, er om mine ar får mig til at ligne Kristus mere."

Du kan læse mere om Shireens baggrund i bogen Women Who Risk af Tom og Joann Doyle.

Forslag til BØN

- *Bed Jesus om at åbenbare sig gennem drømme og syner for menneskerne i Gaza.*
- *Bed for fred i Gaza, og for at den humanitære krise må ophøre.*
- *Bed om, at palæstinensiske kristne må blive profeter og apostle for deres eget folk.*

••• SKÆBNEATTEN

“Laylat al-Qadr” eller “Den ærefulde nat” er en fejring af åbenbaringen af Koranens første vers til profeten Muhammed. Denne nat er også kendt som “skæbneatten”, hvor mange tror, at deres skæbne for det kommende år bliver bestemt.

Der er forskellige dogmer og traditioner knyttet til Laylat al-Qadr. Mange muslimer tror, at synder tilgives på denne nat, at bønner har større kraft, og at Guds nåde og velsignelse er rigere. Det er en nat, hvor man forventer en særlig nærhed til Gud, og der er mange meldinger om, at muslimer har syner og drømme om Jesus på denne nat. Muslimer, som måske ikke har fastet så meget under de første tyve dage af ramadanen, vil ofte afsætte de sidste ti dage som særligt hellige. Måske begynder de at faste, læser mere i Koranen, og vil sikre sig at få bedt på Laylat al-Qadr.

Nogle rykker ind i moskeen i disse dage. På den måde håber de at opleve Guds nærvær eller at gøre sig fortjent til Guds yndest.

Bed sammen med andre i hele verden på skæbneatten:
prayercast.com/prayer-topic/laylat-al-qadr

Forslag til BØN

- *Bed om, at muslimer over hele verden må mærke Guds nærvær på en særlig måde, når de beder på skæbneatten.*
- *Bed om, at Helligånden på denne nat vil give drømme og syn til dem, der oprigtigt søger Gud.*
- *Bed for muslimske folkegruppers behov, især i områder af verden, hvor der hænger konflikter eller er stor fysisk nød.*

BOZO-FOLKET i MALI

Som ung mand af bozo-folket var Ibrahimia vant til at fiske og vade gennem rismarker. Han kom til hovedstaden i søgen efter eventyr og en måde at tjene penge på, så han påtog sig den anstrengende opgave at hoppe ud fra en båd om natten og hale spandevise af sand til cementfremstilling op fra flodsengen. Da han mødte Marie, som underviste i læsning, var han ikke interesseret i Jesus, men han var ivrig efter at lære at læse, eftersom han havde modtaget meget begrænset undervisning tidligere. Samtidig med at Marie lærte ham at læse, delte hun også bibelhistorier med ham. Da han hørte Guds ord med sine egne ører, kom han til tro på Jesus og valgte at følge ham.

“Før kunne jeg ikke sove om natten,” sagde Ibrahimia.

“Jeg var ængstelig over livets bekymringer. Men så snart, jeg kom til Jesus, fandt jeg fred og kunne sove.”

Ibrahimias familie var meget ulykkelige. Hvis de nu kunne få ham gift med den brud, de havde valgt til ham, ville han måske komme til fornuft. Men Ibrahimia sagde nej. Hvilken skamfuld situation for familien! Ibrahimia ventede i mere end ti år i bøn om at måtte finde en kristen brud – og deres bryllup sidste sommer var en kæmpe fest. Hans familie kom fra nær og fjern, nysgerrige efter at se, hvordan et kristent bryllup foregik.

Ibrahimia stråler af glæde og kærlighed til mennesker omkring sig. Kort efter at han kom tro, sprang han ud i tjeneste for Jesus ved at optage kristne radioprogrammer, tale om Bibelen live i radioen, og endda oversætte bibelske skrifter til sit eget sprog til glæde for sit folk. Han har uselvisk vist sin familie kærlighed, så nu respekterer de ham, lytter til ham og kommer endda til ham for at bede om råd.

Forslag til BØN

- *Bed om, at Ibrahimia og hans hustru arbejde blandt bozo-folket må bære megen frugt.*
- *Bed om, at åndedyrkelsens højborgere må brydes ned, og at kristne bozoer ikke længere behøver være bange for at følge Jesus.*
- *Bed for, at de mange bibelresurser, der nu er tilgængelige på tre af bozo-folkets sprog, må blive brugt flittigt og have stor virkning.*

Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere.

~ Matt 4,19

...TURKMENERNE i KARAKALPAKSTAN...

**Men det i den gode jord,
det er dem, der hører
ordet og bevarer det i et
smukt og godt hjerte, er
udholdende og bærer
frugt. ~ Luk 8,15**

Forslag til BØN

- *Bed Gud om at velsigne Nasiba i hendes tjeneste og om at kalde flere til tjeneste i hendes område.*
- *Bed om, at evangeliets frø må spire og gro i turkmenernes hjerter.*
- *Bed om beskyttelse for de unge kristne, og om at de må forblive rodfæstede i Jesus.*

Turkmenistan er det mindste land i Centralasien målt på befolkningstal. De seks millioner indbyggere deler det meste af Turkmenistans areal med Karakumørkenen, hvilket tvinger turkmenerne til at emigrere i søgen efter arbejde. Derfor bor 130.000 turkmenere nu i det sydlige Usbekistan og Karakalpakstan, en autonom region i Usbekistan.

Nasiba er en turkmensk kvinde som har lært Guds kærlighed at kende. Fyldt af overbevisning har hun udlevet sin nye tro på Jesus ved at involvere sig i oversættelsesarbejde. Da hun blev opdaget af myndighederne, blev hun udsat for forhør og forfølgelse. Det var uger, som ingen ville vælge frivilligt. I sin nød flygtede hun fra Turkmenistan, sit elskede hjemland.

Men det bevægede hende dybt, at muslimske turkmenere stort set ikke har nogen adgang til det gode budskab. Hun besluttede sig for at tjene Gud iblandt sit folk i det sydlige Karakalpakstan, på trods af sine tidligere oplevelser og den fare, hun vidste, det indebar. Med hjælp fra udviklingsprojekter opbygger hun forhold til de turkmenere, der bor der. Hun kombinerer sit arbejde med vers fra Bibelen, som hun deler med de lokale.

En vinbonde hørte hende fortælle bibelhistorier om "vinstokke og druer". Frøet slog rod i hans hjerte og voksede snart til en sart, lille plante. Fuld af entusiasme nærer han en enkel tro som et barn. Nasiba besøger jævnligt sin familie, tager sig tid til dem, lytter til deres bekymringer og glæder, deler sin tro med dem og oplærer dem som disciple.

SAUDI ARABIEN

Gennem de seneste år har Guds Ånd fejlet hen over Saudi Arabien. Der er ikke nogen by eller noget område i Saudi Arabien, der ikke er påvirket af evangeliet. Kristne med muslimsk baggrund proklamerer modigt deres tro og Bibelens lære via sociale medier og internettet. Hvor dette tydeligvis er Guds værk, må visse medlemmer af kongefamilien også tilskrives deres del af æren. De arbejder på at gøre Saudi Arabien til et mere åbent, mere tolerant samfund. De bevæger sig på en hårfin grænse – hvad der også er farligt for dem selv – som giver kristne friheder, de ikke har haft i 1400 år.

En ung, kristen saudier fik at vide af sin familie, at han ikke både kunne være saudier og kristen. De sagde til ham, at hans nationalitet ville blive taget fra ham. Så gik han online og skrev til myndighederne: "Min tipoldefar er saudier. Min oldefar er saudier. Min farfar er saudier. Min far er saudier. Og også jeg er både saudier og kristen. Hvor passer jeg ind i nutidens Saudi Arabien?"

Han modtog ikke nogen personlig respons, men senere fastslog nye menneskerettighedserklæringer fra regeringen, at enhver person i Saudi Arabien må bede i deres hjem på hvilken som helst måde, de ønsker. Han tog dette som sin personlige respons og begyndte straks at bære sin Bibel offentligt. Klædt i saudiernes typiske lange, hvide dragt og med sit rød- og hvidternede hovedtørklæde, er han noget af et syn, når han går på gaden nær sit hjem.

- *Bed Gud om at beskytte de ledere i regeringen, som han bruger i sin tjeneste til at åbne døre for evangeliet.*
- *Bed om, at en levende og åndeligt rig kirke, grundfæstet i Guds ord, må opstå blandt saudierne.*
- *Bed for de endnu unåede folkegrupper i Saudi Arabien og for at de må få adgang til evangeliet.*

Hvorfor spørger folkene: »Hvor er deres Gud?« når vores Gud er i himlen og gør alt, hvad han vil? ~ Sl 115,2-3

BED UOPHØRLIGT! (1 THESS 5,17)

Når den nye måne viser sig, markerer det begyndelsen på den nye, islamiske måned, og Eid al-Fitr, "Fejringen for fastens ophør" begynder! Efter tredive dages faste er Eid-festen ved ramadanens afslutning en glædelig tid som typisk varer omkring tre dage. Muslimer køber i den forbindelse nyt tøj, spiser særlig mad og udveksler gaver. I lande, hvor muslimer udgør flertallet, pyntes gaderne ofte, og der afholdes festival. Børn går fra dør til dør og får slik. For mange muslimer begynder Eid al-Fitr med fællesbøn ved daggry og uddeling af penge (zakat) til de fattige, hvilket er en af islams fem søjler. Du kan hilse muslimer i disse dage ved at sige "Eid mubarak!", hvilket betyder "Velsignet Eid!"

LAD IKKE RAMADANEN VÆRE ENDEN PÅ DINE BØNNER

Tænk over, hvordan du kan bede for og støtte kristne med muslimsk baggrund. Skriv i dag ned i din kalender, at du skal huske 'Den globale bededag for kristne med muslimsk baggrund' som er den 18. november. Hjemmesiden findes på mbbglobal.net, og som regel livestreamer de et bedemøde på deres Facebook-side.

Communio Messianica er en verdensomspændende bevægelse dedikeret til at støtte kristne med muslimsk baggrund. Communio Messianica er medlem af World Evangelical Alliance og støtter inklusion af kristne med muslimsk baggrund i lokale kirker, hvor det er muligt, og hvor de er velkomne. Men den støtter også etableringen af husmenigheder for kristne med muslimsk baggrund på steder, hvor omverdenen er fjendtligt stillet overfor kristne. Bed for dem i deres stræben efter at være et sted, hvor kristne med muslimsk baggrund fra hele verden kan finde opmuntring og resurser.

Communiomessianica.org

Dansk Europamission

Udenlandsmission
Kasakhstan
Syrien
Tyrkiet
Irak
Afghanistan
Iran
Kirgisistan

Dansk Europamission

Dansk Europamissions arbejde har siden grundlæggelsen i 1964 været orienteret mod lande, hvor kristne risikerer forfølgelse og evangeliet kun er udbredt i begrænset omfang.

Nødhjælp og hjælp til selvhjælp – et praktisk vidnesbyrd om Guds kærlighed

På grund af støtte fra Dansk Europamissions forbedere og givere får ikke kun forfulgte kristne nødhjælp og hjælp til selvhjælp. De hjælper også andre udsatte grupper i samfundet, som ellers er overladt til sig selv. Skepsis mod kristne kan nedbrydes, og mennesker kan blive nysgerrige på Jesus og Bibelens budskab, når de ser, at kristne hjælper alle, uanset baggrund.

Dansk Europamissions forbedere og givere støtter etablering af menigheder for kristne med muslimsk baggrund i en række lande.

Bibelsmugling

Dansk Europamissions forbedere og givere sikrer, at Guds ord gøres tilgængeligt digitalt og på tryk i lukkede lande, så de kristne kan blive opbygget i troen og videreformidle Bibelens budskab.

Dansk Europamission har projekter i Tyrkiet, Irak, Libyen, Syrien, Iran, Turkmenistan, Ukraine, Nordafrika, Usbekistan, Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Pakistan, Indien og Sri Lanka.

Læs mere om arbejdet på forfulgtekristne.dk

Norea Mediemiission

Millioner af mennesker lever uden håb og uden kendskab til evangeliet. Det arbejder Norea Mediemiission på at ændre. Vi bringer budskabet om Jesu frelse til dem, som er sværest at nå: mennesker i lukkede lande, isolerede områder og under forfølgelse.

Gennem radio, TV, internet og medieafspillere når vi mennesker som ikke kan nås via traditionel mission. Vi producerer og bringer - gennem lokale partnere - programmer til dem, der aldrig har hørt om Jesus, og til kristne, som i hemmelighed har brug for fællesskab og styrke, når familie og samfund vender sig imod dem.

Vores programmer giver håb, trøst og undervisning, så troen kan vokse – selv bag fængelsmure eller under fjendtlige regimer.

Sammen med partnere som Trans World Radio og SAT-7 formidler vi evangeliet på modersmål og i kulturelt relevante formater. Det betyder, at vi kan nå ind i lande som Iran, Nordkorea, Afghanistan og mange flere, hvor kristen tilstedeværelse ellers er umulig.

Vil du være med til at bringe håb? Læs mere om arbejdet på Norea.dk.

Mission Afrika

Mission Afrikas fokus er at forbedre menneskers vilkår i nogle af verdens fattigste lande og at give alle en chance for at høre om den kristne tro. Vi ønsker at ændre nationer gennem relationer!

Mission Afrika er en folkekirkelig missionsorganisation og blev stiftet i 1911. De første missionærer blev sendt til Nigeria i 1913. Siden har arbejdet bredt sig til fem andre afrikanske lande, samarbejde med flere organisationer samt støtte til tv-kanalen SAT-7.

Holistisk mission

Vi ønsker at række Guds kærlighed videre til mennesker i både ord og handling. For os handler mission både om forkyndelse og diakoni, evighedshåb og her-og-nu håb, menneskers åndelige behov og menneskers materielle behov.

Tros- og religionsfrihed

Vi arbejder for tros- og religionsfrihed for alle mennesker, og samtidig fortæller vi mennesker om vores egen tro og overbevisning. Vi tror på, at frihed og mission hænger sammen, at tro skal tilegnes i frihed, og at ingen skal forfølges for det, de tror på eller ikke tror på.

Læs mere om arbejdet på missionafrika.dk

Mission
AFRIKA

Mission AFRIKA

Dansk
Europamission

30 DAGE I BØN

FOR DEN MUSLIMSKE VERDEN

18. FEBRUAR TIL 20. MARTS 2026

© COPYRIGHT 2026 • 30 DAYS OF PRAYER FOR THE MUSLIM WORLD INTERNATIONAL